

Ewangelia z niedzieli: Paraklet

Ewangelia z 6 niedzieli wielkanocnej (rok A) z komentarzem. «Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania». Szczera miłość Boga wyrażona w głębokiej i stałej pobożności sprawia, że Duch Święty przenika nas i pozwala nam żyć Bożym życiem we wszystkich aspektach naszego życia.

Ewangelia (J 14,15-21)

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie.

Nie zostawię was sierotami. Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie widział. Ale wy Mnie widzicie; ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.

Kto ma przykazania moje i je zachowuje, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Komentarz

Te słowa wprowadzają w nas w atmosferę bliskości, w której Pan Jezus otwierał swoje serce Apostołom podczas Ostatniej Wieczerzy.

Rozpoczyna mówiąc coś bardzo jasnego i wymagającego: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania” (w. 15). Bóg nie jest chwiejny, ani jego przykazania nie są arbitralnymi pomysłami, aby narzucić swoją władzę. Wręcz przeciwnie, są wyrazem miłości, z którą dobry Ojciec uczy swoje dzieci jak się zachowywać, aby były szczęśliwe. To jasne, że w pewnych sytuacjach podporządkowanie się temu, co nakazuje Bóg, wymaga wysiłku. Rzeczywiście, „dysputy wokół nowych, złożonych problemów moralnych stwarzają czasem wrażenie, że chrześcijańska moralność jest sama w sobie zbyt trudna, niezrozumiała i prawie

niemożliwa do zrealizowania w praktyce. To nieprawda, – odpowiadał Św. Jan Paweł II – ponieważ moralność ta, rozumiana w kategoriach ewangelicznej prostoty, polega na *naśladowaniu Jezusa Chrystusa*, na zawierzeniu Mu, na przyzwoleniu, by Jego łaska nas przekształcała, by odnowiło nas Jego Miłosierdzie (...). Naśladowanie Chrystusa pomaga stopniowo poznać zasady autentycznej moralności chrześcijańskiej i jednocześnie przysparza życiowej energii, aby można było ją realizować. (...) Kto miłuje Chrystusa, zachowuje Jego przykazania (por. *J 14, 15*)”^[1].

Sprawiedliwa odpowiedź na miłość, jaką otrzymujemy od Boga wymaga, abyśmy pozwolili się kochać, a to nie polega na niczym innym niż na wiernym zachowaniu tego, co nam przykazał. Tak to wyraża Pan Jezus, mówiąc w zaufaniu do swoich uczniów: „kto ma przykazania moje i

je zachowuje, ten Mnie miłuje” (w. 21).

Pan Jezus jest świadomy wysiłku, jaki wiąże się z zachowaniem jego przykazań, ale zapewnia nas, że będziemy mogli liczyć na nieocenioną pomoc: „Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze” (w. 16). Słowo Paraklet pochodzi od greckiego *parakletos*, które oznacza osobę stojącą u boku, aby pomóc – pocieszyciela, obrońcę albo adwokata. To ktoś powołany do tego, aby iść razem z nami, kto nam towarzyszy, ostrzega nas przed przeszkodami, broni nas, ale jednocześnie, cały czas szepcze nam do ucha, wzmacnia nas, podsuwa dobre rozwiązania, zachęca... Paraklet to nieodłączny wierny towarzysz.

Sam Pan Jezus nigdy nie przestaje być naszym *parakletos*, tak jak to

obiecał uczniom: „Nie zostawię was sierotami. Przyjdę do was” (w. 18). Ale, oprócz niego, obiecuje innego Parakleta, aby z wami był na zawsze (por. w. 16). Odnosi się do Ducha Świętego. „Pierwszym Parakletem jest bowiem wcielony Syn, który przyszedł, by bronić człowieka przed oskarżycielem z definicji, czyli szatanem. W chwili, kiedy Chrystus po spełnieniu swojej misji wraca do Ojca, Tenże posyła Ducha jako Obrońcę i Pocieszyciela, aby na zawsze został z wierzącymi, w nich mieszkając. Tak więc między Bogiem Ojcem i uczniami, dzięki pośrednictwu Syna i Ducha Świętego, zostaje nawiązana mocna wzajemna więź: «Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was» — mówi Jezus (J 14, 20)”^[2].

„Rozważając te słowa Jezusa –mówi nam Papież Franciszek–, pojmujemy dziś zmysłem wiary, że jesteśmy ludem Bożym w komunii z Ojcem i z

Jezusem za sprawą Ducha Świętego. (...) Dzisiaj Pan wzywa nas, byśmy wielkodusznie odpowiadali na ewangeliczne powołanie do miłości, stawiając Boga w centrum naszego życia i poświęcając się służbie braciom, zwłaszcza tym najbardziej potrzebującym wsparcia i pocieszenia”^[3].

Fot. Mikael Kristenson na Unsplash.

.....

^[1] Św. Jan Paweł II, Enc. *Veritatis Splendor*, n. 119.

^[2] Benedykt XVI, *Homilia*, 27 kwietnia 2008 r.

^[3] Papież Franciszek, *Regina coeli*, 21 maja 2017 r.

Francisco Varo

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/komentarz-
do-ewangelii-paraklet/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/komentarz-do-ewangelii-paraklet/) (15-08-2025)